

Øst for Paradis præsenterer

SOLITUDE

En film af Ninna Pálmadóttir

Premiere d. 13. marts 2025

Pressevisning d. 26. februar kl. 9.30 i GLORIA

Kontakt: Ditte Daugbjerg Christensen – ddc@paradisbio.dk

Trailer og EPK klip: <https://paradis.digitalepk.dk>

Brugernavn: presse - password: film

Find materialer på: <http://distribution.paradisbio.dk/film.asp?id=361>

SYNOPSIS//

Gunnar, en vejrbitd og stilfærdig mand, tvinges til at forlade sin gård i en lille islandsk landsby, efter at grunden er blevet eksproprieret af myndighederne. Uden at se sig tilbage vender han ryggen til sit tidligere liv og flytter ind i en lille lejlighed inde i byen. Den nye tilværelse vækker ikke megen entusiasme i ham, men da han, efter en indledende irritation, lærer sin lige så ensomme nabo, den 10-årige Ari, at kende, bliver det begyndelsen på noget uventet og nyt.

Ninna Pálmadóttir har instrueret en nænsom og rørende film, der er baseret på et manuskript af Rúnar Rúnarsson og udforsker et landskab af ensomhed og fremhæver vores behov for menneskelig kontakt.

INTERVIEW MED INSTRUKTØREN//

I: Hvordan blev SOLITIDE til din første spillefilm? Kendte du allerede Rúnar Rúnarsson, som har skrevet manuskriptet?

NP: Det lyder som en kliché, men det var skrevet i stjernerne. Jeg blev så rørt som 17-årig, da jeg så Rúnars kortfilm Sparrows i min hjemby i det nordlige Island. Jeg har altid syntes, at hans arbejde var fantastisk. Han havde dette manuskript, som han ville have, at en anden skulle instruere, og da han så min kortfilm Paperboy, kontaktede han sin producent Lilja Ósk Snorradóttir hos Pegasus Pictures for at sige: ”Jeg har fundet instruktøren.” Og det sjove er, at Lilja og jeg allerede var begyndt at tale om, at jeg skulle lave min første spillefilm – efter hun havde set Paperboy. Så hun sendte mig manuskriptet og sagde: 'Se bare, om du kan finde en forbindelse til det.' Jeg var så begejstret, men jeg måtte også læse det og sikre mig, at det var rigtigt for mig. Jeg vidste straks, at det var det.

Det var en verden, jeg kendte fra mit tidligere arbejde – som om to af mine kortfilm var samlet i ét manuskript. Det føltes bare naturligt rigtigt. Min kortfilm Paperboy handlede om en ung

avisdreng, og Rúnar havde skrevet karakteren Ari, som også er en ung avisdreng, men begge disse karakterer er meget sympatiske over for verden omkring dem og meget nysgerrige overfor de mennesker, der er omkring dem. Det føltes som om hjertet i vores historier var ens. Jeg havde også lavet en anden kortfilm, All Dogs Die, om en ældre person, der var en ensom sjæl på landet.

I: Hvordan samarbejdede du og Rúnar?

NP: Vi startede med at tale grundigt om manuskriptet. Jeg lærte, hvad hans tanker var omkring det, og jeg fortalte ham, hvad jeg mente var hjertet i historien for mig. Vi blev enige om nogle mindre ændringer. Jeg følte en frihed til at gøre det til mit eget, og jeg er meget taknemmelig for, at Rúnar sagde dagen før optagelserne: ”Jeg er her, når du har brug for mig, men det er din film.” Det satte jeg virkelig pris på.

I: En instruktørs debutfilm giver ofte en fornemmelse af, hvem du er som fortæller; hvad gjorde dette til den historie, du havde brug for at fortælle?

NP: Jeg har altid været fascineret af rene forbindelser – især mellem mennesker, der ikke er i familie med hinanden. Det har altid berørt mig, og det var noget, jeg udforskede i min kortfilm Paperboy. Jeg kan godt lide hverdagens magi – jeg er en stor menneskekigger og har en notesbog, som jeg altid bruger, når jeg ser de her små øjeblikke af forbindelser, de enkle, hverdagsmagiske øjeblikke. Filmen er en coming-of-age historie for begge – for Ari, der oplever sine forældre blive skilt, og han må vokse op meget hurtigt i den situation; Gunnar er også ved at finde sig selv, fordi han også lærer at navigere i livet, når han flytter væk fra familieejendommen.

I: Hvordan castede du Þröstur Leó Gunnarsson som Gunnar og Hermann Samúelsson som Ari, og hvordan arbejdede du sammen med dem for at få deres kemi til at fungere?

NP: Jeg arbejdede sammen med Doorway Casting, som var fantastiske. Ift. Þröstur, så har jeg været fan af ham i lang tid; jeg så ham i teateret, da jeg var yngre. Han stråler nu igennem i mange hovedroller. Han har været en af mine favoritter i lang tid, og da jeg begyndte at forestille mig denne film, tænkte jeg: ”Jeg må møde ham og sikre mig, at det er det rigtige.” Og efter to kopper kaffe vidste vi begge, at det var det. Nu føler jeg, at jeg har kendt ham for evigt.

For at finde Ari, havde vi audition med mange drenge. Mit kamera observerer bare for at se, om de har tilstedeværelse, om de kan glemme sig selv i øjeblikket. Det er det, jeg leder efter. Hermann var bare så til stede. I prøverne mindede jeg ham blot om: ”Jeg vil bare have, at du skal være dig selv.” Du vil ikke have, at de tænker for meget over at spille en karakter, det handler mere om at være der.

Med Þröstur og Hermann mødtes vi ofte, bare for at spise en kage og lære hinanden at kende uden at lave 'arbejde'. Så lavede vi prøver. Jeg har lært mere og mere, hvor vigtigt det er for alle at lave prøver. Alle bliver bedre af det.

I: Gunnar er ikke en specielt snaksalig mand. Hvordan ønskede du, at denne karakter skulle fremstå?

NP: Det var en læringsproces, da vi begyndte at udforske hans karakter. Jeg ville ikke have, at han skulle være en ekstremt genert mand, og han er bestemt heller ikke en idiot. Han er bare en empatisk person. Han er en af de personer, der ikke har en eneste dråbe dårligt blod i sig.

I: SOLITIUDE er en islandsk co-produktion med Slovakiet, hvordan kom det i stand?

NP: Vi fandt en fantastisk co-producent, Jakub Viktorín fra NUTPRODUKCIA, fra Slovakiet, da vi præsenterede ved Co-Production Village i Les Arcs (i 2021). Og vores DOP Dušan Husár er slovakisk, men bor i Prag. Så vores crew var en blanding af islandske folk og personer fra Slovakiet og Tjekkiet. Det fungerede fantastisk, og vi var alle meget tætte.

I: Hvordan udviklede du det visuelle sprog i filmen?

NP: Med begge mine kortfilm har jeg været orienteret mod en stille komposition, der kunne minde om et maleri. Men jeg vidste, at denne film skulle være mere flydende. Min DOP Dušan [Husár] og jeg var ret interesserede i at forsøge at få et mere håndholdt kamera look. For at kameraet skulle være mere levende. Det er en god kontrast til naturen i den langsomt fortalt historie, og det bringer lidt liv til historien. Det skulle ikke bare være sådan, at han flyttede ind til byen, og så blev alt deprimerende. Det måtte være levende i farverne og en leg med lyde. Optagelsen var intuitiv.

I: Musikken i filmen er virkelig smuk – hvordan ønskede du, at den skulle bidrage til historien?

NP: Jeg arbejdede med den islandske musiker Pétur Þór Benediktsson – han har også arbejdet på alle mine kortfilm. Jeg elsker hans musik, og han er meget talentfuld. Vi vidste, at vi ville have nogle store øjeblikke, der kunne være smukke med hans musik, men vi ønskede aldrig at fortælle folk, hvordan de skulle føle med musikken. Det er en svær balance at finde, især i et drama. Musikken i filmen er mere nedbarberet og drives af klaver – jeg spiller selv klaver, og det gør min mor også, og jeg tænkte, at denne ro fra klaveret ville være noget, som Gunnar ville finde smukt.

I: Du er vokset op på Island og studerede også film ved New York University, så hvor ser du dine filmmæssige indflydelser?

NP: Mine påvirkninger og indflydelser kommer fra mange forskellige steder; jeg elsker virkelig film af Lynne Ramsay, Sofia Coppola, Joachim Trier, Chloe Zhao, Jennifer Kent & Mike Mills.

I: I Island har du arbejdet i forskellige crew-stillinger på store projekter som Oblivion, Thor og Game of Thrones. Hjælp det dig til at forberede dig på at lave din egen film, eller føles det Hollywood-arbejde helt anderledes?

NP: Jeg begyndte at lave filmarbejde sideløbende med studierne på universitetet, og det betød, at jeg havde meget erfaring, inden jeg kom ind på filmskolen. At arbejde på de store film og shows kan der meget presset, når man arbejder som PA, så det kræver efterhånden en del at få mig ud af balance. Det gav mig en kerne til at håndtere stress. Jeg tror, at det er gavnligt for enhver instruktør at have en forståelse for funktionerne i dit crew, hvad stressfaktorerne er, og hvad du beder folk om. Det gør dig til en bedre samarbejdspartner.

I: Fremadrettet, tror du så, at du vil arbejde mest i Island eller også i udlandet?

NP: Jeg tror, at man skriver ud fra det, man kender. Men for nylig har jeg haft en idé, der kunne være et internationalt projekt. Jeg udforsker det lidt.

I: Har du planer om at skrive dine egne manuskripter eller instruere andres manuskripter igen?

NP: Begge dele, ja. Jeg vil helt klart have, at min næste spillefilm skal være noget, jeg har skrevet – jeg føler, at jeg er klar til det, og jeg har lært meget af at lave SOLITUDE. Men i denne film nød jeg virkelig at arbejde med en andens manuskript, og man kan stadig bringe sig selv ind i det. Folk har spurgt mig, hvilke genrer jeg gerne vil arbejde med. Og jeg synes, det handler om historien. De sci-fi film eller horrorfilm, som jeg nyder mest, handler om noget dybere. Jeg kan godt lide tanken om, at jeg kan fortælle alle slags historier.

I: Hvordan føles det at sende filmen ud i verden?

NP: Jeg er virkelig spændt. Jeg glæder mig til at dele den med et publikum, fordi det er et så stort terapeutisk øjeblik som filmskaber at give slip på det og at give det væk – det vil ikke længere være mit.

OM INSTRUKTØREN//

Ninna Pálmadóttir er en prisvindende islandsk filminstruktør. Hun dimitterede med en M.F.A i filmregi / manuskriptskrivning fra NYU Tisch School of the Arts i 2019 og har en B.A. i filmstudier og litteratur fra Universitetet i Island.

Hun voksede op i en lille by i det nordlige Island, omgivet af storslået og rå natur, som har formet hendes stil og personlighed inden for filmkunsten.

FILMOGRAFI//

Ninnas kortfilm 'Paperboy' (2019) har været vist på forskellige filmfestivaler rundt omkring i verden, med premiere på den 45. Seattle International Film Festival. I 2019 vandt 'Paperboy' prisen for 'Bedste Islandske Kortfilm' på Reykjavík International Film Festival. Den blev også inviteret til César Award's 'Les Nuits en Or' kortfilmsprogram, og den blev udvalgt til at blive vist på TIFF's Short Cuts: Share Her Journey Shorts arrangement. 'Paperboy' blev tildelt 'Årets Kortfilm' ved Eddan, de islandske film- og tv-akademipriser, i 2020.

Ninna deltog i European Short Pitch 2019 med sit manuskript 'All Dogs Die' og blev modtager af Spike Lee Production Fund for samme projekt i 2019. 'All Dogs Die' havde premiere på Reykjavík International Film Festival 2020, senere Zagreb Film Festival 2020, og blev udvalgt til at være et af de ti udvalgte projekter til Karlovy Vary's & EFP's 'Future Frames' program i 2021.

Ninna var nomineret som 'New Nordic Voice' ved 2021 Nordisk Panorama Film Festival i Sverige og er i øjeblikket aktuell med sin første spillefilm SOLITUDE.

CAST//

Gunnar	Þröstur Leó Gunnarsson
Ari	Hermann Samúelsson
Unnur	Anna Gunndís Guðmundsdóttir
Orr	Hjörtur Jóhann Jónsson
Entreprenør	Jóel Sæmundsson

CREDITS//

Manuskript	Rúnar Rúnarsson
Fotografi	Dušan Husár
Lyd	Tihomir Vrbanec
Scenografi	Gus Ólafsson
Musik	Pétur Þór Benediktsson
Klipper	Ivor Šonje
Kostumedesigner	Arndís Ey
Makeupartist	Andrea Štrbová
Specialeffekter	Jón Már Gunnarsson
Produktionsleder	Einar Orri Pétursson

Casting Vigfús Þormar Gunnarsson
Producenter Lilja Ósk Snorradóttir
Hlín Jóhannesdóttir
Elli Cassata
Rúnar Rúnarsson
Snorri Þórisson
Co-producenter Jakub Viktorín, Sarah Chazelle, Etienne Ollagnier
Produktion Pegasus Pictures, Halibut
Co-produktion nutprodukcja, Jour2fête

GENRE Drama

LAND Island

SPROG Islandsk

LÆNGDE 75 min.

DANSK DISTRIBUTION Øst for Paradis Filmimport Aps

PREMIERE 13. marts 2025

LANCERES MED STØTTE FRA

Medfinansieret af Den
Europæiske Unions program
Et Kreativt Europa